

Sygn. akt III U 648/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **K. J.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę socjalną

w związku z odwołaniem K. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 1 sierpnia 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.08.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 982) odmówił K. J. prawa do renty socjalnej, z uwagi na brak stwierdzonej całkowitej niezdolności do pracy, która powstałaby przed ukończeniem 18 roku życia lub podczas nauki.

W imieniu wnioskodawczyni odwołaniem złożyła jej pełnomocnik – matka, która domagała się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty socjalnej. Powołała się na zły stan zdrowia wnioskodawczyni, spowodowany schorzeniem psychologicznymi i psychiatrycznymi oraz współistniejącymi. Podniosła, iż obecny stan odwołującej uniemożliwia jej normalne funkcjonowanie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. J. (ur. (...)) w dniu 17.04.2013r. wystąpiła z wnioskiem o rentę socjalną. W dniu 28.04.2006r. ukończyła Technikum Nr (...) w S. (k. 5 akt ZUS).

Lekarz orzecznik stwierdził, iż wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy. Podobnie orzekła komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw odwołującej.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia odwołującej, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na względzie rodzaj rozpoznanych u niej schorzeń. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się, czy schorzenia występujące u odwołującej spowodowały całkowitą niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i czy ewentualna całkowita niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki szkolnej.

Na powyższe okoliczności opinię sporządził zespół biegłych lekarzy sądowych z zakresu psychiatrii, psychologii i neurologii. Po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej oraz przeprowadzeniu badania odwołującej biegli rozpoznali u niej zaburzenia psychologiczne oraz podejrzenie zaburzeń psychiatrycznych. Zaopiniowali, iż ich przebieg i stopień zaawansowania nie czynią jej całkowicie niezdolną do pracy. Oceniając jej stan psychologiczny biegli wskazali na wystąpienie zaburzeń, które powodują u niej zaniżoną samoocenę i słabe radzenie w sytuacjach społecznych. Nie zawsze też radziła sobie w pracy, była pobudliwa i wybuchowa. Ich zdaniem objawy te mogą być wynikiem uszkodzenia OUN. Dodatkowo biegli wskazali, iż odwołująca przez 5 lat pozostawała w związku małżeńskim, podejmowała okresowe zatrudnienia, a podczas badania była w dość dobrym kontakcie słownym. Biegli nie stwierdzili podstaw do uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy.

Sąd zważył, co następuje :

Renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 982) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: 1) przed ukończeniem 18 roku życia; 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia; 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W ust. 2 wskazano, że osobie, która spełniła warunki określone w ust. 1, przysługuje renta socjalna stała - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała, bądź renta socjalna okresowa - jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest okresowa.

Ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) stosując odpowiednio między innymi art. 12-14 tej ustawy (art. 5 i 15 ustawy o rencie socjalnej). Przepis art. 12 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS - definiując niezdolność do pracy - stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Przepisy ust. 2 i 3 wskazują, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Natomiast zgodnie z jej art. 13 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy, a także celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Odwołująca nie spełnia przesłanek do przyznania prawa do renty socjalnej, gdyż nie stwierdzono u niej całkowitej niezdolności do pracy przed ukończeniem przez nią 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole. W zakresie całkowitej niezdolności do pracy Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu schorzeń, na które cierpi odwołująca. Biegli wzięli pod uwagę zarówno stopień naruszenia sprawności organizmu odwołującej, jak również jej wykształcenie, wiek i inne predyspozycje uwzględniane przy ustalaniu niezdolności do pracy. Opinia została wydana przez biegłych lekarzy, którym nie można zasadnie zarzucić braku rzetelności czy fachowości. Biegli lekarze przekonująco i profesjonalnie uzasadnili swoje stanowisko.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt